

ba vedno bolj potrebna. V tej borbi nas vodi gospodarstveni parlament Slovenije — naša Zbornica!

Zato hočemo, da predstavljajo Zbornico najboljši naši tovariši, brez ozira na politično pripadnost, moške, ki bodo znali braniti življenske interese Slovenije kot gospodarske enote. Storili smo vse za popolnoma složen nastop vseh volilcev v Zbornico, toda zastopniki sedanje centralistične gospodarske politike (t. j. Žerjavovi demokratije, epomba uredništva) so žal to onemogočili.

Smo iz naroda in nas ne boli manj kot vse druge stavne draginje, ki ji sledi splošno obubožanje. Zato hočemo uveljaviti načela pocenitve produkcije, pocenitev potrebščin. Draginjo danes ustvarja pretirani fiskalizem, napadna carinska politika, nezadostnost prometnih sredstev in neupretnost prometnih tarif.

Da posebej povdarimo samo najhujše: Krivično davčno preobremenitev, ki zavzema že obiležje oddaje premoženja in nas uničuje; socialne dajatve, zlasti bolniško in nezgodno zavarovanje, ki ne služi več svojemu namenu, odkar so centralizirali upravo in prenesli naše bogate fondе iz dežele.

Sloves slovenskih pridobitnih slojev je sposobnost in poštenje. Korupcijo in nesolidnost, ki čisto uničuje sadove našega trdega dela, bo celoten stan odločno pobijal. S tem hočemo utrditi naš dober sloves v inozemskih tržiščih.

Zavedamo se, da je Slovenija gospodarsko najnaprednejši del države. Ne zahtevamo zanj predpravic, a ravnopravnost ji hočemo izvajati. Enakost zahtevamo v zakonodaji in praksi, enakost pri dodelitvi kreditov Narodne banke in obrtnih kreditov, enakost pri razdeljevanju državnih dobav, enakost v državni podpori za naše strokovno šolstvo.

Naša Zbornica mora povečati svoj vpliv na državno, trgovinsko in finančno politiko. V Gospodarskem svetu pripada njenim zastopnikom sodočilen vpliv. Stremiljenje za ustvaritev bodoče državne gospodarske zbornice za celo državo, da bi v lastnem delokrogu kot ljudsko stanovsko zakonodajno telo odločala v gospodarski in socialni politiki, bo naša Zbornica vztrajno podpirala.

Tovariši! Za izvršitev teh splošno označenih velikih nalog bomo izvolili iz svojih vrst svobodno in neodvisno vodstvo naše največje gospodarske institucije.

Za volilne priprave smo osnovali: Volilni odbor združenih stanovskih kandidatnih list trgovcev, obrtnikov in industrijev v Sloveniji, ki ima svojo pisarno v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 8. Na njegov naslov pošiljajte svoje nasvete, želje in vprašanja.

V složnem in neodvisnem nastopu imamo jamstvo, da izvolimo dobre predstavnike našega stanu, v tem je poročstvo naše zmage. Za ta veliki namen smo se združili in Vas prosimo, da se nam pridružite!

Naša zmaga mora biti manifestacija enotne gospodarske Slovenije; dokaz, da slovenski trgovci, obrtniki in industriji v Sloveniji odklanjajo jerobstvo in hočejo prost in zdrav napredek slovenskega gospodarstva.

Zato na delo, zato k zmagi!
Ta proglas je poleg g. Ivana Jelačina ml. podpisale veliko število najodličnejših zastopnikov trgovcev, obrtnikov in industrijev v Sloveniji iz Štajerske, Kranjske, Koroške in Prekmurja — iz vseh strank, izvemši Žerjavovo demokratsko stranko.

Trgovci in obrtniki — ter Žerjavovi demokratije.

Žerjavovi demokratije so zadnje tedne v svojem »Jutru«, »Slov. Narodu« in »Taboru« razglašali, da prepuščajo določitev kandidatov in volilni boj obrtnim združenjem in da so oni za čisto stanovsko kandidatno listo. A dejstva jasno kažejo, da je to laž. Prvič ne nastopi samo ena skupna kandidatna lista, ampak sta v volilnem boju za obrtno in trgovsko zbornico dva tabora: na eni strani so samo Žerjavovi centralistični demokratije, na drugi strani so pa proti njim združeni vsi obrtniki in trgovci iz vseh ostalih slovenskih strank. Da je prva skupina čisto demokratska,

»Torej ste videli, kako so nas ujeli?«
»Ne, ampak slišali smo. Indijanci imajo predobre oči, zato smo se skrivali, da bi nas ne ugledali. Kakor kaže smo se po tleh plazili za vami. Pa bi bili vendar skoro izgubili vašo sled.«
»A komu naj se zahvalimo za rešitev?«
»Temu-je mlademu Indijancu, ki je bil bolj bistroumen, kot jaz stari gozdni tekač. On nas je opozoril na nekaj, kar mi še sedaj ne gre v glavo, čeprav sem to sam videl.«
»A kaj je bilo to?«
»Unkas je trdil, da konja, ki sta jih jahali deklici, stopata z obema nogama na eni strani naenkrat. Kolikor pa jaz vem, ne dela tega noben štirinožec razen medveda. A vendar imamo v teh krajih konje, ki tako stopajo. Prav to nam je kazalo njih sled dvajset milj daleč. Kakor sem že rekel, Unkas je opazil to hojo in njena sled nas je privedla do nalomljenega grma. Vnanja veja je bila nakvišku upognjena, kakor ženske trgajo evetlice, vse drugo pa je bilo polomljeno očitno od moške roke. Iz tega sem sklepal, da so preželi Mingi videli, kako je ona nalomila vejico in so potem polomili tudi druge, češ, da jih je podrl jelen z rogovi. Sicer pa je že čas, da kaj zaužijemo, dolgo pot imamo še pred sabo.«
Ko so se pokrepčali, je naznanil Sokol, da je prišel čas odhoda. Sestri so dvignili v sedli, Heyward in David sta pobrala svoji puški, Sokol je vodil, Mohikanec pa sta bila za zapletje.

VIII. Skozi sovražne straže.

Pot jih je peljala proti severu preko tistih gričev in dolin, po katerih jih je bil peljal Magva.

dekazuje to, ker zanjo agitirajo samo demokratski listi: »Jutro«, »Slovenski Narod« in »Tabor«. Drugič: kandidati te liste, ki jih je objavilo »Jutro«, so sami izrazili demokracijo. Tretjič dokazujejo to pogajanja, ki so se vršila v začetku volilnih priprav. Pri teh pogajanjih so nastopili demokratije kot politična stranka in so hoteli tako skupno kandidatno listo, da bi imeli oni absolutno večino v obrtni zbornici. Ko se jim to ni posrečilo, so demokratije pogajanja razbili in obrtniki so se ločili v dve skupini: Žerjavovo demokratsko na eni strani; proti njim pa so se zedinili vsi obrtniki in trgovci vseh ostalih slovenskih strank! Naj nam zdaj Žerjavovi povejo, katera lista je strankarska: ali ona, na kateri kandidirajo samo demokratije, ali ona, na kateri nastopajo skupno obrtniki in trgovci vseh ostalih strank? In katera kandidatna lista je za Slovenijo edino rešilna: ali lista centralističnih demokratov, ki že 7 let pomagajo uničevati in rušiti slovensko gospodarstvo, trgovino, obrt in industrijo; ali pa združene stanovske kandidatne liste trgovcev, obrtnikov in industrijev v Sloveniji, ki hočejo braniti gospodarstvo Slovenije pred centralistično gospodarsko politiko Belgrada? Odgovor in odločitev za slovenske obrtnike in trgovce pač ni težka!

Fantovski tabor.

Dne 29. t. m. bo pri lepi cerkvi sv. Roka nad Šmarjem pri Jelšah velik fantovski tabor za šmarsko-rogaški okraj in za sosedne okraje. Mi Slovenci že dolgo časa pogrešamo take krajevne fantovske tabore, ki so pa vendarle za fante tako zelo potrebni. Čutimo, da našo fantovsko gibanje zastaja, da ne obseže zadosti fantov, da ga fantje sploh ne razumejo. Zato se pa bomo pri sv. Roku zbrali, da se skupaj navdušimo in začnemo v bodoče bolj uspešno delati za domačo grudo, za lastno izobrazbo in v prosep naših organizacij. — Vabimo vse fante od blizu in daleč! Kdor le more, naj pride! Pa ne samo fantje, tudi drugi so dobrodošli, da vidijo in čujejo, kaj da hočemo mi fantje. Sporednega dneva bo nudil dovolj. Najprej bo po sprejemu slovesna sv. maša in pridiga za fante ob pol desetih pri sv. Roku. Po maši bo na prostoru pred cerkvijo fantovski tabor, kjer govori bivši minister g. Vesenjak in pa dr. Jože Jerač. Pred in po zborovanju bomo zapeli nekaj narodnih pesmi, vsi seveda, da bodo nas res čuli gore in bregovi. Zato vadite pesmi! Popoldne ob pol treh bo pred Katoliškim domom telovadni nastop šmarsko-rogaškega okrožja. — Fantje! Pridite! Saj je to izrazito Vaš dan! Organizirajte skupne pohode! — Bog živil!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Ministri na Bledu. Skoro vsi ministri, kolikor jih je sploh bilo v Beogradu, so prišli na Bled in šli h kralju v avdijenco. Vojni minister, ki je brzoval kamudil, je dobil celo poseben vlak, da je prišel pravočasno na Bled. Po avdijencah so se zopet razšli. Razpravljali so s kraljem o notranjih in zunanjih zadevah naše države, ki so precej zamotane.

»Velikanski« Radičev vpliv. Radič že nekaj mesecev goni svojega odpadnika dr. Nikiča z ministrskega stolčka. Že pred nekaj dnevi je rekel, da pojde dr. Nikič iz vlade, ali pa radičevski ministri. Pa se ni zgodilo ne eno in ne drugo. Pokazalo se je znova, da se pač manjša Radičev vpliv, da se ga nihče več ne boji, kot si je on domišljeval. Hrvaško ljudstvo pa ga zapuša. Pucelj le toliko drži na Radiča, kolikor mu on pomaga, da je še minister. Veliki Radičev vpliv se je torej znižal na ničlo, v kratkem pade še pod ničlo.

Posledica občinskih volitev v Srbiji je tudi še večji razkol v radikalni stranki. Voditelja nasprotujočih se skupin, Maksimović in Miletič, grozita drug drugemu z izključitvijo iz stranke. Pašić je pa obema skupinama poslal

Solnce je že pričelo toniti za daljnimi gorami. Ker jih je vedla pot po brezkončnih gozdovih, ni bila vročina več tako huda. Kakor poprej Magva, je tudi lovec pazil na tajna znamenja v divjini. Z enakomerno hitrostjo je korakal dalje ter ni bil niti za hip v zadregi zaradi smeri.

Polagoma je gozd pričel temneti, večerni mrak se je spuščal čedalje niže.

Dolgo pot so že imeli za sabo, ko se je Sokol naenkrat obrnil in rekel:

»Spominjam se, da sem v tem kraju svoje dni bil z Mingi in preli prvo človeško kri. Takrat smo si postavili kladaro, da si glave zavarujemo pred roparskimi divjaki. Ako me ne varajo znamenja, mora to biti nedaleč odtod na levi strani.«

S temi besedami je zavil v goščavo mladih kostanjev ter je nekaj sto korakov dalje naletel na jaso, kjer je na malem gričku stala kladara, spomin na nekdanje boje. Streha od lubja je bila sčasoma razpadla kos za kosom, samo silna bruna, čeprav le v naglici zložena, so ostala v prejšnjem stanu.

Deklici sta razjahali, veseleč se večernega hlada in počitka.

»Prijetelja, je v skrbih Heyward vprašal Sokola, »ali bi ne bilo boljše, da bi si za prenočišče zbrali manj znan kraj, kot je ta?«

»Malo jih je, ki jim je znana ta kladara«, je počasi in zamišljen odgovoril lovec. »Jaz sem bil takrat še mlad, ko sem se z Delavari udeležil boja proti Mohavkom, ki so jih preganjali in zatirali. Stirideset dni in štirideset noči so prežali sovražniki pred kladaro na našo kri. Ko pa je to že predolgo trajalo in so naše zaloge že pohajale, smo nazadnje drzno planili ven in niti en mož ni ušel, da bi pripovedoval, kaj se je zgodilo ta dan. Mlad sem bil še ta-

svoje pohvalno pismo. On zna. A kljub temu se mu zdaj ne bo več posrečilo razkola v stranki preprečiti.

Radikali so se pritožili proti občinskim volitvam v Beogradu. Ker so radikali v glavnem mestu Beogradu propadli, jih to tako jezi, da so vložili zoper izid volitev pritožbo. Notranji minister pa pripravlja novi občinski volilni zakon, ki ga bo kot nujnega stavil na dnevni red, da potem novega zakona znova zmaga radikalna stranka. Tak zakon je seveda bolj važen kot hitra pomoč poplavljenecem, ki so se razgubili po vsej državi in beračijo od hiše do hiše.

Korupcija še kar dalje cvete. Odbor, ki je bil postavljen, da proučuje razne pritožbe v korupcijskih zadevah, se peča v svojih sedanjih sejah s posebno bencinsko afero. Nekega trgovca iz Bukarešte, Cantonija, so od 1. 1919 dalje razni višji funkcionarji izrabljali, njega in našo državo pa za težke milijone goljufali. Imenovani trgovec toži zdaj našo državo za 22 milijonov dinarjev. — Radičevci pripravljajo proti dr. Nikiču posebno obtožbo, češ, da je uganjal korupcijo. Nikič pa je radičevcem odgovoril mlovo za drago in jim tudi očital korupcijo. Bratci se še poznajo med seboj.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Z Grčije je sklenila naša država prijateljsko pogodbo, na podlagi katere ima naša trgovina zdaj odprto pot preko Soluna na Egejsko in Sredozemsko morje.

Prijateljsko pogodbo s Poljsko so sklenili naša država in se bo ta pogodba podpisala v septembru v Ženevi. Da se more vse v pogodbo spraviti, kar bi to prijateljsko zvezo utrdilo, pojde zunanji minister na Poljsko.

Manj prijateljsko razmerje z Bolgarsko dela še vedno veliko skrbi naši vladi. Na naše zahteve se Bolgarska ni ozirala. Ima pač veliko in mogočno zaščitnico Anglijo, pa skrito, a za nas še bolj nevarno pomočnico — Italijo. Zato se je Bolgarska prav odločno uprla.

Italija ima orožne vaje na naših državnih mejah. Italija se na vse načine pripravlja za bodočnost, to se pravi tudi za to, da napravi še nekaj korakov dalje po slovenskem ozemlju. Mussolini sam se udeležuje vojaških vaj v Sasso Ferrato.

Revolucija v Mehiki. V posameznih krajih po Mehiki je nastala že prava revolucija. Vse višje državne uradnike, oficirje in druge so zaprli, ker so se potegnili za katoličane. General Estrada v San Diegu je bil vsled tega na povelje protikatoliške vlade ustreljen. Bivši guverner v Mehiki Gardo je dobil strel v obraz. Nadškofa v Mehiki Mora so stavili pred obtožbo kot veleizdajalec. Težko je verjeti, da mu bodo prizanesli. Samoočramba katoličanov je v Mehiki vedno večja. Upati je, da zmagajo proti nasilju nekaj brezvercev in dobijo pravico, ki jim gredo.

Revolucija v Nikaragui v Ameriki. Na raznih krajih države se vršijo medsebojni boji med državljani in vladnimi četami. Obe strani sta precej enako močni, zato se je bati hudih spopadov.

Domača vojna na Kitajskem traja dalje. Nekaj imenitnejših se med seboj bori za nadvlado, ubogo ljudstvo pa trpi. Vsled velike vročine, ki vlada v teh krajih, se je začela širiti tudi kuga, ki poleg vojske mori med zanemarjenim kitajskim ljudstvom.

Društvo narodov pa kliče države na posvetovanje za svetovni mir! A tik pred zborovanjem so prišle v svet vesti, ki zelo vznemirjajo Evropo. Španija in Italija sta napravile neko tajno pogodbo glede Sredozemskega morja. Angleži so zelo vznemirjeni, ker Španija stavi take zahteve, da jih Anglija ne more sprejeti. Ni upanja, da bi zborovanje Društva narodov prineslo kaj uspehov.

Obrtniki in trgovci!

Glasujte dne 22. septembra t. l. enodušno za kandidate: »Združenih stanovskih kandidatnih list trgovcev, obrtnikov in industrijev v Sloveniji«, ki Vam jih bo priporočal v prihodnjih številkah »Slovenski Gospodar«!

krat in nisem se mogel sprijazniti z mislijo, da bi menli enaki ljudje gnili tu na golih tleh kot plen divje zverine. Zato sem mrtvece kar sam pokopal prav pod tistim gričkom, na katerem sedite.«

Sestri in Heyward so zviškoma vstali z zelenega groba. Še vedno so jih vznemirjali grozni dogodki, ki so jih doživeli in znova se jih je polastil strah.

Heyward bi ne bil rad še dalje poslušal stvari, ki so vzbujale mračne misli in čustva, zato je opominjal k počitku. Može so en del podrte strehe popravili, da ni mogla noter padati nočna rosa. Potem so deklicama pripravili mehko ležišče iz suhega listja. Ko sta se bili še enkrat Bogu zahvalili za čudežno rešitev, sta kmalu sladko zaspi. Duncan je hotel bedeti blizu njiju pred kočjo. Ko pa je Sokol opazil njegovo namero, je pokazal na Čingagoka in je rekel:

»Mi beleli imamo pretežke in preslabe oči za tako stražo. Mohikanec nas bo čuval, zato mi drugi zaspimo.«

Heyward je opazil, da sta ne daleč proč Unkas in utrujeni pevec mirno spala drug poleg drugega. Da bi preprečil daljše prerekanje, se je navidez udal ter se je naslonil ob steno kladare. Sam pri sebi pa je bil trdno odločen, da ne zatisne očesa.

Sokol je kmalu zaspal. Okroginokrog je vse utihnilo.

Nekaj časa je skušal bedeti, nazadnje pa so mu postajali udje čedalje težji. Zdaj se je mežikajoč ozrl proti migljajočim zvezdam, zdaj proti nepremični postavi Čingagoka. Nazadnje pa je zaprl težke trepalnice. Objelo ga je poživljajoče spanje.

Vzbudil ga je rahel udarec po rami. Prestrašen je planil pokoneu ter nehoti segel ob bok, kjer je navadno nosil sabljo.

(Dalje prihodnjik.)